

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

11. De interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

expressè suspenditur recenset Piaf. l. p. c. 4. n. 80.

5. Quantum verò ad formam absolutionis spectat, non est etiam certa aliqua seu certis verbis determinata, sed sufficit si voluntas absolventis significetur, solet tamen quando certa est suspensio, hæc ordinariè servari, Absolvo te à vinculo suspensionis, quam incurristi propter talem vel talem causam, & restituo te ad hoc vel illud, à quo fuisti suspensus, In Nomine Patris & Filii &c, quando verò est incerta & dubia hæc: Si teneris aliquo vinculo suspensionis à quo te possim absolvere, absolvo te &c. Vide plenius Navar. d. loco & Suarez censuræ disp. 25. Suspendus autem sicut & interdictus ad tempus, adveniente tempore ipso factò est absolutus nec indiget alia absolutione, durante verò tempore suspensionis incurse à Jure ob delictum commissum, non potest vocaliter absolvi ab Episcopo sed dispensative potest Episcopus pœnam moderari Navar. d. loco n. 162. Piaf. d. loco n. 81. si verò suspensio fuerit inflicta à jure ob contumaciam, tum ab illa absolvi poterit Episcopus, nisi conditor Canonis absolutionem sibi reservaverit. Nuper sup. h. t. Navar. & Piaf. d. d. locis.

§. XI.

De Interdicto,

1. Definitur & distinguitur contra alias censuras.
2. Est triplex Personale, Locale, & Mixtum.
3. Interdictio loco interdicuntur eius annexa: scilicet in personis.
4. Interdicta universitate interdicuntur sub ea contenti.
5. 6. 7. Subdivisiones interdictorum.
8. Interdictum generale non comprehendit infantes & amentes.

1. **O**missis aliis Interdicti significationibus, de quibus Suarez De censuris disputat. 32. sect. 1. hic usurpatur, prout est censura Ecclesiastica, prohibens usum quarundam rerum divinarum ut fidelibus communem, quatenus talis est. In hac definitione abstractitur à loco & persona, & ab usu activo & passivo, quia interdictum in genere etiam ab illis abstractitur. Dicitur, ut fidelibus communem; ut separaretur interdictum à suspensio-

ne, quæ privat etiam aliquo usu, verum non ut communi, sed ut proprio alicujus potestatis Ecclesiasticæ: & ideo suspensio per se solum privat usu activo, ac perinde per se solum privat Clericos, ac vero interdictum privat indifferenter, & de se est commune. Additur, quatenus talis est; ut distinguatur ab excommunicatione. quæ privat quidem usu talium rerum sacrarum, sed non quatenus est usus rei sacræ, sed quatenus est communicatio cum aliis fidelibus, Interdictum verò formaliter privat usu talis rei sacræ per se ac independenter à communicatione cum aliis. Adde & hoc aliud discrimen, quòd excommunicatio privat non solum communicatione in divinis, sed etiam in humanis; interdictum vero solum privat usu sacrarum rerum, non quidem omnium, sed earum quæ in jure expressæ sunt, & modo in jure declarato: ita Suarez loco citato.

2. Interdictum est triplex Personale tantum, Locale tantum: & Mixtum, id est, Locale & Personale simul. Locale tantum dicitur, quo locus solus interdicuntur: ut v. g. Ecclesia, Parochia, oppidum, regnum. Personale tantum quo sola personæ interdicuntur. Interista duo interdicta hoc discrimen est, quod, quando solus locus est interdictus, possunt personæ, quæ in eo sunt, nec fuerunt causa interdicti, in alio loco audire divina, dare, & suscipere. Quando autem personæ sunt interdictæ nusquam id possunt, c. Si sententia se sent. excom. in 6. Quod si verò sola personæ alicujus Ecclesiæ vel Civitatis interdictæ sint, in ea ab aliis & coram aliis, puta peregrinis & alienigenis non interdictis, celebrari potest, etiam januis apertis.

3. Rursus interdicta aliqua civitate, castro, aut villâ, eo ipso etiam suburbia atque diffinita continentia interdicta intelliguntur, sicut & interdicta Ecclesia etiam capellæ ejus ac cœmeterium contiguum interdicta censentur: secus si non sint contigua, c. Si civitas end. in 6. idque ne interdictum reddatur elusorium. Aliud est in personis: nam interdictio Clero non intelligitur interdictus populus, nisi aliud expressum sit. Nominetamen Cleri comprehenduntur Monachi, & Monachæ, religiosi, & religiosæ, novitii & novitiz, Similiter si propter delictum domini & Reatoris civitas sit interdicta, cives ejusdem qui

culpabiles non existunt, alibi divinis heitè interesse poterunt, nisi & ipsi quoque propter dominum vel Rectorem puniendum interdicti fuerint, *d. e. Si sententia*. Quod in excommunicatione contingere non potest, quia pro peccato unius non potest alius. puta ipse familia, excommunicari.

4. Interdicta à universitate vel populo alicujus loci, singuli de universitate si populo, etiam religioni & religiosa interdicti censentur, Navar. *c. 27. n. 146*. Ubi tamen observandum, quòd civitas, terra, universitas non possit interdici pro debito pecuniario, sine speciali mandato Papæ ex Constitutione Bonif. VIII. in *Extravag. provide §. Presentis hoc tit. Felin. in c. Sane sup. De off. deleg. num. 3.* idem ex Constitutione Clementis VII. & Leonis X. in concordatis Galliarum, quas omnes Constitutiones refert Petrus Matth. 7. *decretal. lib. 2. tit. 8.* & ante Carolus V. Galliarum Rex 5. Januarii 1369. *Choop in prafat. De fac. polit. n. 8.* & ex concordatis Brabantiarum: nec pro delicto privatæ personæ, sed bene pro delicto domini Officiarii vel communitatis delinquentis.

5. Mixtum interdictum est, quo interdicitur locus & simul persona vel personæ. Exemplum quotidianum est interdictum illud, quod Canonista appellant ambulatorium, quo scilicet interdicitur persona & locus, ubi est, vel ubi fuerit, quasi simul ambulet cum persona. De mixto interdicto, quatenus est locale, judicandum, ut de locali tantum; & quatenus est personale, ut de personali.

Potest verò unumquodque horum interdictorum subdividi in generale, quo scilicet interdicitur locus universalis, ut regnum, provincia, vel universitas hominum, ut populus talis regni aut provinciarum, & speciale, quo interdicitur locus particularis, vel loca particularia: ut Ecclesia, vel aliquæ Ecclesiarum alicujus civitatis, regni, aut provinciarum vel personarum singulares, una, vel plures certæ vel incertæ. *n. 6.* Et horum unumquodque dividi ulterius potest in simplex & mixtum, hoc est in generale tantum, aut in particulare tantum, aut generale, & particulare simul: de quo quatenus est generale, judicandum ut de generali tantum, & quatenus est particulare, ut de particulari tantum.

7. Præterea in interdictum à Jure, & interdictum ab homine seu Judice, Interdictum à Jure fertur in Civitatem sive aliam Universitatem, si v. g. portorium ex rebus Ecclesiarum vel Ecclesiasticorum, quas negotiationis causa, non differunt, exegerit vel extorsit, *cap. penult. De Consibus in 6.* vel si repressalias adversus Ecclesiasticas personas concesserit, *c. 1. De injuria in 6.* vel si Civitas hostiliter insecuta fuerit, aut coeperit Cardinalem Romanæ Ecclesiarum vel Episcopum suum, sive aliis id facientibus operetur, suasit, vel consuluerit, *c. fin. De penis in 6. c. 1. eod. tit. in Clement.* vel si Civitas in electione Romanæ Pontificis (cum eo mortuo apud se electio celebranda est, non observaverit, quæ servanda jubet, *c. Vbi periculum De elect. in 6.*) Item si dominus territorii Legatum vel Nuntium Apostolicum non admitterit: nam ejus ditiones interdicto Ecclesiastico subiiciuntur, & sic de similibus casibus, de quibus vide latius in auctoribus citatis. Ita suprascripta exempla profert Canisius in *Summa Jur. Canon. lib. 3. tit. 23. §. Interdictum à Jure*. Interdictum verò à Judice Ecclesiastico non nisi ex causa, eaque scripto interdicti comprehensa, ferri debet, *cap. 1. h. in 6.* non tamen; ut diximus, ex causa pecuniaria vel ob culpam privati alicujus hominis, sed propter culpam ipsius, qui loci dominus est, vel in eo jurisdictionem habet, ita Canis. *d. loco §. Interdictum verò à Judice*.

8. Interdicto autem generali numquam includuntur infantes & amentes, ac proinde possunt ad divina admitti, quia sicut sunt incapaces præceptorum humanorum, ita & peccatorum Ecclesiasticarum: quod verò non possunt sepeliri in loco sacro, sit, quia locus ipse est inhabilis.

§. XII.

Quis possit & ob quam causam interdicere, quæ sit forma interdicti, quis effectus & pœna interdicti violati.

1. Interdictum debet ferri ob gravem causam & scripto.
2. Qui posuit interdictum, debet quoque observare.
3. Forma interdicti.
4. Quanam eo prohibentur & quanam.
5. Pœna transgressionum.

Iqtes.